

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

611. An transferatur quoque in translatarium ipsa potestas transferendi pensionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

qui, quod dicitur Papa expressè translatarium subroget etiam ad possessionem (uti id quandoque facit ex suppositione quasi possessionis in transferente, etiam dum translatio fit citra consensum titularis, nempe per decretum adjectum in facultate transferendi hinc verbis: *decernentes presentes literas dicto translatario in omnibus, & per omnia suffragari, & quò ad quasi possessionem predictam pensionem exigendi, in qua existis, per viam gratiosa subrogationis substitutum & subrogatum eo ipso censeri*) nihilominus, quia non datur fictio super impossibili, subrogatio hæc quidem serviat ad effectum immisionis, quæ non minus datur in corporalibus, quàm in incorporalibus, minimè tamen ad effectum manutentionis, quæ exigit possessionem in petente, cum sit nova actio, non eadem, & consequenter non possit in alia persona sustineri identitas possessionis, quæ eatenus representetur in persona successoris, quatenus successio fit in subiectum identificum & inalterabile, ut cum succeditur in dignitate aliqua, vel officio.

2. Respondeo ad secundum: Neque possessio transferentis in ullo subservit translatario; nimirum nec ad effectum manutentionis, neque ad effectum justificationis. *Lott. l. 1. q. 38. n. 77.* Nisi tamen possessio esset longissima 30. annorum; adeo enim longa præscriptio sufficit ad præsumptionem tituli, ne dum ad favorem illius, cui facta est gratia reservationis pensionis, & per tantum tempus exegit, sed etiam plurium successorum virtute successivarum translationum, *Lott. ibid. nu. 78. & 79.* Modò possessio huiusmodi fuerit bene formata, nempe ex concursu patientiæ ejus, contra quem, & exactionis illius; si enim fuisset interrupta, v. g. si aliquando super illius nullitate lata sententia, licet postea fuissent continuatæ solutiones; vel etiam lis & controversia mota, ex qua intercipitur hic cursus 30. annorum continuus in præstatione obedientiæ. *Lott. ibid. n. 80. & 81.* Illud tamen hic norandum, quod habet idem *Lott. l. 1. q. 36. nu. 75.* tempora quasi possessionis exigendi translatarii, & transferentis esse conjungenda pro præsumenda justificatione literarum. pro quò citat *Rottam decis. 347. n. 9. p. 1. Re. ent.*

Questio 611. An transferatur quoque in translatarium ipsa potestas transferendi pensionem, seu hic eo ipso possit quoque eam transferre iterum in alium?

Respondet negativè *Parif. l. 6. q. 4. n. 39.* ubi: quòd, dum dicitur, in translatione eam fieri cum jisdem clausulis, & decretis in primæ pensionis concessione expressis, sub verbis illis non venit facultas transferendi; quia huiusmodi facultas erat personalis, & hinc non poterat extendi ultra primam vicem. *Lott. l. 1. q. 40. n. 11.* ubi: Si semel fuit concessa facultas transferendi (nimirum in ipso actu reservationis pensionis) & dein alterata per cassationem (intellige, factam gratiâ transferendi) pensio, non intelligitur ullo modo reperiata clausula facultatis transferendi, etiam virtute decreti, quòd reservata censeatur hæc secunda cum jisdem clausulis, & decretis, cum quibus erat reservata prior; istud enim decretum intelligitur de clausulis duntaxat validantibus ipsam pensionem. Idem tradit *Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 44.* ubi: Satis tritum est, translatarium non posse in alium transferre pensionem aliàs in ipsum translata,

nisi ostendantur privilegia comprehendere etiam pensiones semel translatas; nam aliàs nimis prorogaretur servitus beneficii cum translatio pensionis sit odiosa, & ideo restringenda. citat pro hoc *Sarnens. ad reg. de infirm. q. 16. Caputq. decis. 100. num. 6. p. 3.* Hanc autem facultatem transferendi pensiones semel translatas ob dictam rationem odibilitatis non concedi per Papam, nisi personis plurimum qualificatis, & eidem acceptis, potissimum verò sibi conjunctis nepotibus &c. ait *ibidem* *Corrad.* pro ut etiam subdit, concedi etiam per novum Papam Conclavistis potestatem transferendi pensiones iis reservatas, etiam si aliàs semel, vel pluries translata fuerint, usque ad summam 100. ducatorum anni de Camera.

Questio 612. An translatio pensionis sit odiosa?

Respondeo primò: Dum pensio transferitur per illum ipsum, cui reservata, in personam sibi bene visam, est odiosa. *Lott. l. 1. q. 36. n. 110.* *Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 2.* *Azor. p. 2. l. 8. c. 9. q. 1. Parif. l. 6. q. 4. num. 16.* Idque non ideo, quia simpliciter prorogatur onus beneficii; cum id non pertineat ad pensionem simpliciter reservatam super quantitate pecuniæ per titulem, quæ nullo modo tangit, vel gravat beneficium, & alterius non est considerabile præjudicium tale: nec respectu titularis; cum contingere possit, & sæpe soleat, ut translatarium moriatur ante transferentem, etiam dum translatio fit ab eo, qui motibundus videbatur, & in his, quæ pendent à solo eventu, non possit firmari præjudicium. *Lott. loc. cit. Corrad. n. 3.* quamvis *n. 4.* addat; exinde fortè adhuc aliquid videri posse præjudicii, quatenus communiter translatio pensionis fieri solet in juniore translatario. Sed ideo tunc translatio hæc est odiosa, quia non est de jure, nec etiam de ipsius pensionis natura, sed veluti contra illam; cum pensio reservetur ad tempus, & sic extinguitur morte pensionarii; translatio vero illius, cum sit obligatio illam solvendi de persona ad aliam personam, operatur perpetuitatem illius, etiam post mortem pensionarii. *Corrad. cit. n. 2.* seu quia per eam constituitur actio personalis, nempe exigendi in eo, in quo esse nullo modo potest, deficiente consensu titularis à principio, utpote restricto ad unius tantum favorem; atque ita representata quâdam specie hæreditariæ successiois in illo ipso, in quo nec datur, nec dari potest. *Lott. loc. cit. n. 12.* citans *Gamb. de pot. leg. l. 6. nu. 179.* Et quamvis Papa ita decernat, ut videatur pensionis solvendæ obligationem prorogare cum derogatione regulæ de præstando consensu, hæc tamen ipsa procedere videantur ex plenitudine potestatis (quæ semper aliquid amari habet) cum de potestate ordinaria consensum alterius supplere nequeat.

2. Respondeo secundò: In eo casu, dum Papa intendens reservare pensionem ad commodum alicujus, v. g. miserabilis personæ non Ecclesiasticæ aut Clerici extranei, cui ea directè reservari non poterat, quia v. g. deficit in ea Clericatus, vel est extranea, dum in aliquibus provinciis viget pragmatica, ne pensiones exteris, seu non originariis reserventur, reservat pensionem in caput, & ad vitam clericis, vel personæ alicujus originariæ talis provincie, in commodum tamen tertie illius personæ